

Radnice u trgovini zaboravljene na prvoj liniji fronta

<https://nova.rs/vesti/biznis/radnice-u-trgovini-zaboravljene-na-prvoj-liniji-fronta/>

Radnice u trgovini suočavaju se sa brojnim problemima od početka pandemije koronavirusa. Istraživanje koje je radila Inicijativa A11 navodi da su one suočene sa neadekvatnim merama zaštite na radnom mestu, nepoštovanju radnog vremena, povećanim obimom poslovanja ali i drugim izazovima koji ih pritiskaju od početka epidemije.

Pored pomenutih problema, istraživanje je pokazalo da radnice nisu u suštinu motivisane da zaštiti svojih prava zatraže od nadležnih institucija.

“Radnice u trgovini su svesne da su im određena prava prekršena, ali preovlađuje strah od gubitka radnog mesta i one će, zbog toga, sve uslove trpeti i neće koristiti mogućnosti koje im zakon daje da ta prava zaštite”, rekla je Milica Marinković iz Inicijative A 11 na panelu o unapređenju institucionalnih praksi u sprečavanju diskriminacije žena na tržištu rada, na kom su i predstavljene ove analize.

Isti utisak prenela je i Marija Martinić iz UGS “Nezavisnost” koja je rekla da i njihova iskustva pokazuju da radnici i radnice nemaju poverenja u institucije države, pa ni u sindikat niti u civilni sektor i da je strah od gubitka posla veći od želje da se menjaju i štite radna prava.

“Pandemija je bila samo pojačivač problema na tržištu rada, naši problemi su isti, samo su sada tokom korone, malo vidljiviji”, rekla je ona.

Analiza položaja trgovinskih radnica tokom pandemije korona virusa, obuhvatila je pitanja: prava na pravične i povoljne uslove rada i na bezbednu i zdravu radnu sredinu, naknade za prevoz ili organizovanje prevoza tokom vanrednog stanja, organizacije radnog vremena i zarada i naknada zarade.

Pravo na bezbednu i zdravu radnu sredinu je, tokom ovog perioda, podrazumevalo primenu adekvatnih mera zaštite od zaraze za sve radnike u trgovini zbog posebnog režima rada i stalne izloženosti brojnim kontaktima. Većina ispitanica je potvrdila da su im poslodavci obezbeđivali

maske i rukavice, sem na početku vanrednog stanja kada su se, uglavnom, same snalazile. Najveći problem za njih je komunikacija sa kupcima koji ne nose maske, a dužne su da ih opomenu da koriste ovo sredstvo zaštite. One su dužne i da vode računa o broju kupaca koji se trenutno nalaze u radnji, kao i da dezinfikuju i čiste prostor.

Kad je reč o zaradama i plaćanju prekovremenog rada, treba imati u vidu, kažu u Inicijativi A 11, da je ovo jedna od profesija sa najnižim zaradama. Sve ispitanice imaju minimalnu zaradu plus jedan dinar, a samo jedna koja je poslovođa jedne radnje u Šapcu dobija dodatnih 4000,00 dinara zbog te pozicije. Na bolovanje se, uglavnom, ne ide i u redovnim okolnostima, što je mahom posledica toga da žene imaju blanko potpisane sporazumne ugovore o radu i, kako kažu, „lako su zamenjive“ pa zato ne žele da rizikuju.

“Naravno da ne nose svi kupci maske. I to je naša odgovornost da ih opominjemo, ali ne možemo da ih nateramo. Šta ću kad mi uđe rmpalija od 2 metra i preko 100 kila za kog znam da je nasilan, i kaže – ja baš moram sad da pazirim... I smeje mi se u lice... I eto da dođe inspekcija, pa ih zatekne tako u radnji, ja ne znam ko je kriv? Je I ja što ne mogu da ga izbacim? Imam pola metra i pedeset kila manje od njega”, rekli su.

“Ja ni ne znam šta je moja osnovica... Ne znam koliko u stvari košta moj radni sat. Potogovo što i radno vreme traje duže... Može da se desi da jednog meseca dobijete 20 odsto povišicu, a da to bude manje para nego prošlog meseca bez povišice”, kaže jedna od ranica.

Radnice u trgovini radile su puno radno vreme jer u svim fazama protivepidemijskih mera, radnje sa prehranom, su uvek radile. Žene koje su morale da se brinu za druge članove porodice ili decu, koja ne idu u škole ili vrtiće, i ovde su bile dodatno ugrožene. Iako je zvanično radno vreme radnica u trgovini sedam ili osam sati, uglavnom se radi duže, neretko i po deset sati dnevno.

“Sutra je nedelja, moje radno vreme i radno vreme prodavnice je od sedam do pet. Inače radim sama bez koleginice. Sledeće nedelje radiće moja koleginica isto radno vreme (deset sati) da bih ja bila slobodna.”

Za potrebe istraživanja istraživačice Inicijative A 11 razgovarale su sa 15 trgovinskih radnica iz prodavnica u Beogradu i Šapcu, koje su starosti od 23 do 56 godina. Istraživanje je deo projekta „Poboljšanje institucionalne prakse u sprečavanju diskriminacije žena na tržištu rada u Srbiji“ koji podržavaju organizacije Kvinna till Kvinna i Mreža žena Kosova, finansira Evropska unija, a sufinansira Švedska međunarodna razvojna saradnja (SIDA).

Veliki protest frilensera pomeren za 8. april

<https://nova.rs/vesti/biznis/veliki-protest-frilensera-pomeren-za-8-april/>

Predstavnik Udruženja radnika na internetu Miran Pogačar rekao je za portal Nova.rs da će najavljeni veliki protest frilensera, prvobitno planiran za 24. april biti održan 8. aprila, zbog odluke Vlade Republike Srbije da dostavi predlog zakona Narodnoj skupštini na usvajanje, kojim se rešava problem između države i radnika na internetu. Ovim predlogom frilenseri nisu oduševljeni, što su izjavili i pre nekoliko dana nakon propalih pregovora sa premijerkom Anom Brnabić.

Nakon što je Vlada odbila predlog koji su izneli radnici na internetu, predstavnik ovog udruženja Miran Pogačar rekao je da će frilenseri biti spremni da ponovo izađu na ulice, te naglasio da “ukoliko žele bes-imaće bes”.

“Imam da poručim: “Tražili su bes – dobiće bes”. Zajedno pozivamo ljude da izađu na ulicu 24. aprila. Ako nekim slučajem vlada preduzme korake da ovu pljačku sprovede ranije, ranije ćemo i izaći na ulicu. A 10. aprila ćemo pružiti podršku na ekološkom protestu. Biće nas više hiljada, ako ne i desetine hiljada”, rekao je tada Pogačar.

Vlada je izradila predlog zakona koji će biti dostavljen Narodnoj skupštini na usvajanje, a ubrzo nakon toga najavljeno je da će se planirani protest zbog novih okolnosti pomeriti za 8. april. Miran Pogačar rekao je za Nova.rs da nema više vremena za čekanje, te da je neophodno ranije organizovati protest.

“Vlada je usvojila predlog koji su imali i mi smo odlučili da reagujemo na to. Tog datuma će biti održana sednica Narodne skupštine ali smatramo da tada neće biti ništa usvojeno niti odlučeno. Ukoliko ipak budu to usvojili, mi smo tu i čekamo”, rekao je Pogačar za Nova.rs

On je dodao da se nada da će doći veliki broj ljudi, s obzirom na to da je protest brzo organizovan, te da će biti organizovan prevoz za ljude iz cele zemlje. Pogačar je dodatno rekao da će 7. aprila biti organizovano kampovanje ispred doma Narodne skupštine i najavio blokadu saobraćaja.

“Biće šatora ispred Narodne skupštine, tu ćemo i noćiti, pa ćemo 8. ići na protest. Najavljujemo i blokadu saobraćaja”, zaključio je predstavnik radnika na internetu.

Podsetimo, nakon što je početkom godine Vlada Srbije donela odluku da država naplati retroaktivno porez na zaradu, pokrenut je talas nezadovoljstva radnika na internetu. Više hiljada frilensera okupilo se ispred Narodne skupštine zahtevajući da se povuče sporna odluka, a oglasio se i sam predsednik Aleksandar Vučić koji je poručio da porez mora da se plati.

Pregovori vlasti i frilensera trajali su tri nedelje, a završeni su neslavno. Nakon masovnih protesta, deluje da je došlo do ublažavanja stavova vlasti, a predsednik se ponovo oglasio pre nekoliko dana koji je u jednoj emisiji izjavio da im ipak ne treba naplaćivati porez.

“Ja mislim da tim ljudima je potrebno omogućiti da rade. Sad je jasno kakav porez treba da plate, ali nemojte da im naplaćujete retroaktivno”, rekao je Vučić.

U ponedeljak je stigao novi predlog za radnike internetu, a prema rečima samih frilensera novi predlog je čak i gori od starog.

“To što oni nama nude je čista katastrofa. Ponuda se nije poboljšala, čak se malo pogoršala u odnosu na prethodnu. Oni govore da nam izlaze u susret, a ne da to ne čine, nego nas stavljaju u još veće probleme. Kada je reč o tih 80 odsto, to je laž, manipulacija, bez ikakvih tačnih podataka”, rekao je predstavnik influensera Miran Pogačar.

Neposredno pred sastanak, Pogačar je najavio da će predlog Vladi biti isključivo da plaćaju porez od 2020. godine i ništa preko toga. Nakon što su pregovori propali, frilenseri su najavili povratak ulici i drugim rešenjima kako bi ostvarili svoje ciljeve.

Radnici u “Fabrici vode” razgovarali sa gradonačelnikom

<https://nova.rs/vesti/biznis/radnici-u-fabricsi-vode-razgovarali-sa-gradonacelnikom/>

Predstavnici zaposlenih u "Fabrici vode" iz Zrenjanina su posle nekoliko pokušaja uspeali da zakažu sastanak sa gradonačelnikom Salapurom, te da mu prezentuju trenutnu situaciju u samom postrojenju. Na sastanku su pored gradonačelnika i njegovog zamenika prisustvovala i četvorica najkompetentnijih radnika iz "Fabrike vode".

"Pokušali smo da dobijemo odgovore koji se tiču daljih pregovora između Gradske uprave i 'Fabrike vode', takođe smo pokušali da objasnimo gradonačelniku trenutnu situaciju ali i realno stanje postrojenja i njegove trenutne kapacitete, pored ovoga izvestili smo predstavnike Gradske uprave o potrebnim ulaganjima, odnosno o potrebama postrojenja, kako bi ono bilo podignuto na viši nivo, jer su se potrebe grada povećale u odnosu na godinu kada je postrojenje izgrađeno", navodi se u saopštenju.

Radnici kažu da je gradonačelnik saslušao njihove predloge i zahteve, ali da on ne može da odlučuje o sudbini fabrike.

"Želimo da verujemo da donosioci odluka u Zrenjaninu ne gledaju na nas kao neprijatelje, mi živimo u ovom gradu i nismo mi investitori, mi samo želimo da sva naša deca imaju ispravnu vodu za piće. Smatramo da je ovo postrojenje u mogućnosti da ispuni očekivanja i potrebe građana Zrenjanina, te ovim putem pozivamo sve strane da svu energiju usmere ka rešavanju ovog višedecenijskog problema, od gradonačelnika očekujemo da javnosti stavi na uvid izveštaj nezavisne komisije koja je formirana na njegov lični zahtev", zaključuje se u saopštenju.

VIŠAK 300 DO 500 RADNIKA U "LASTI" Prodaja samo što nije krenula, a osim drastičnog povećanja kapitala, još je niz novina

<https://www.blic.rs/biznis/vesti/visak-300-do-500-radnika-u-lasti-prodaja-samo-sto-nije-krenula-a-osim-drasticnog/p6p4v7v>

Konsultantska kuća "Beoconex" procenila je da 100 odsto "Lastinog" kapitala vredi 73 miliona evra, što je tri i po puta više od one iz 2019. godine koju je uradila firma BDO, a po njihovom sagledavanju, 300 do 500 radnika su prekobrojni i treba da im se obezbedi otpremnina, saznaje "Blic".

Tako bar stoji u dokumentu u koji smo imali uvid, po kome je novi privatizacioni savetnik, anulirao procenu prethodnog, odnosno BDO koji je utvrdio da se vrednost 100 posto kapitala kreće između

16 i 23 miliona evra. Upravo tako niska vrednost bila je razlog nezadovoljstva rukovodstva i zaposlenih, koji su se odrekli usluga ove kuće i angažovali novu, odnosno "BEOCONEX".

Tako je za nešto više od godinu dana došlo do drastičnog uvećanja vrednosti firme iako nije bilo značajnijih promena poslovnih parametara, što ukazuje da su napravljene propusti koji su mogli skupo da koštaju državu, koja ima 74 posto kapitala ali i akcionare, koji su vlasnici 26 posto akcija, da je tender bio raspisan sredinom 2019. godine.

Pošto se zbog značajno umanjene vrednosti ovog najstarijeg i najvećeg saobraćajnog preduzeća odustalo tada od privatizacije, ova nova, nekoliko puta veća, nagoveštava da neće biti otpora u kompaniji ako se krajem juna oglasi njena prodaja, kako najavljuju iz Ministarstva privrede.

Ipak, neki od parametara koji su utvrđeni od strane konsultanske kuće BEOCONEX, mogli bi da se promene, nakon što se sagledaju zvanični poslovni rezultati iz prethodne godine. Zbog toga se ovih dana intenzivno ažurira privatizaciona dokumentacija koja treba da se dostavi Ministarstvu privrede. Tek nakon toga biće određeno koliki će udeo država da proda, po kojoj ceni, kolika su ulaganja poželjna od strane novog vlasnika.

Iz procene "BEOCONEXa", u koju je "Blic" imao uvid, novog vlasnika, pored pristojne cene očekuje i značajan nivo ulaganja u kompaniju.

- Ukupna vrednost 100 posto kapitala "Lastre" je 73 miliona evra od čega sedam miliona pripada ćerki firmi "Lastra". Naime, vrednost imovine "Lastre" je 118 miliona evra, a obaveze po osnovu kredita i drugih zaduženja su 52 miliona, pa je vrednost kapitala 66 miliona evra. Vrednost imovine "Lastre" je 12 miliona, a njene obaveze po zaduženjima su pet, odnosno vrednost njenog kapitala je sedam miliona evra. S obzirom na stanje voznog parka procenjuje se da bi kupac trebalo da uloži oko 40 miliona evra i to u narednih pet godina - navodi se u dokumentu "BEOCONEX-a".

Ovaj privatizacioni savetnik navodi u dokumentu i da u kompaniji ima i prekobrojnih, odnosno viška zaposlenih.

- U A.D. "Lasta" angažovano je oko 2100 radnika. Svi oni nisu u dovoljnoj meri uposleni odnosno između 300 i 500 zaposlenih je tehnološki višak. Takva situacija nalaže da se izradi adekvatan socijalni program koji bi bio stimulativan za njihovo napuštanje kompanije. To praktično znači da bi optimalan broj radnika za rentabilno funkcionisanje kompanije bio u opsegu od 1600 do 1800. Zato bi za prekobrojne trebalo da se obezbedi odgovarajuća otpremnina - navodi privatizacioni savetnik.

Da li će se sa ovom procenom o višku zaposlenih saglasiti i sindikati, za sada je neizvesno jer niko od njihovih predstavnika nije želeo zvanično da govori. Nezvanično pak kažu da nema otpuštanja prekobrojnih bez pristojne otpremnine.

- Prema našim saznanjima između 300 do 500 radnika su tehnološki višak. Naš stav je da socijalni programom za njih treba da se obezbedi odgovarajuća otpremnina i to od 600 evra po godini staža. To će biti naš stav a u suprotnom nećemo prihvatiti socijalni program. Za nas je važno da je odbačena procena BDO iz 2019. godine, po kojoj vrednost kapitala firme je bila između 16 i 23 miliona evra, što je bilo nepristojno nisko. Pokazale su se ispravnim naše sumnje da je ona urađena paušalno i da ne treba da se prihvati - navode predstavnici sindikalnih organizacija.

Inače, ako se u junu bude raspisao tender za privatizaciju, to neće biti prvi put jer je država pokušala da proda Lastu još 2007. godine.

Udeo vlasništva:

- 43 % država
- 11 % grad Beograd
- 20 % PIO fond, RFZO
- 26 % mali akcionari

Međutim, iako je rok za dostavljanje ponuda čak šest puta produžavan, na kraju 2008. godine tenderska komisija konstatovala da je jedina pristigla ponuda nepotpuna.

“Blic” je pokušao da zvaničnu potvrdu svojih saznanja dobije i od rukovodstva “Laste”, ali to nismo uspeli jer se postojeći dokument o proceni vrednosti kapitala tretira kao poslovna tajna. I u Ministarstvu privrede nisu želeli da se oglašavaju po ovom pitanju.

Država ukida privilegije: Fiskalna kasa za frizere, kozmetičare, kladionice...

<https://rs.n1info.com/biznis/drzava-ukida-privilegije-fiskalna-kasa-za-frizere-kozmeticare-kladionice/>

Privilegiju da ne evidentiraju promet preko fiskalnih kasa od 1. januara 2022. godine gube frizeri, kozmetičari, pogrebnici i većina preduzetnika-paušalaca koji sada ne moraju da imaju ove uređaje. Advokati i taksisti i dalje će moći da posluju bez fiskalnih uređaja, ali tu privilegiju neće imati

kockarnice, kladionice, muzeji, galerije, oni koji se bave sportskim, zabavnim i rekreativnim delatnostima i brojne druge delatnosti koje su trenutno oslobođene ove obaveze.

Nova onlajn fiskalizacija, predviđena zakonom koji je usvojen u decembru 2020. godine, predviđa obavezu korišćenja novih onlajn fiskalnih kasa, odnosno precizno rečeno – elektronskih fiskalnih uređaja upravo od 2022. godine.

Posebnom uredbom Ministarstvo finansija propisuje ko može da bude izuzetak od ove obaveze. Uredba je usvojena na sednici Vlade 1. aprila, a obuhvat obveznika je sužen u odnosu na trenutno važeći propis.

Poređenjem dve uredbe – nove i stare – vidi se koje to firme i preduzetnici moraju da do januara nabave nove fiskalne kase.

Privilegiju da rade bez onlajn fiskalnih kasa i dalje zadržavaju taksisti i advokati, zatim veterinarske delatnosti, javni poštanski servis, telekomunikacije, dobar deo finansijskih usluga, obrazovanje, ali bez dela pod šifrom 85.5 koje podrazumeva ostalo obrazovanje – među kojima je i učenje jezika, obuka za rad na računaru, za šta će biti potrebne fiskalne kase.

I dalje su oslobođene delatnosti poput socijalne zaštite sa i bez smeštaja, verske organizacije...

Na listi onih koji mogu da rade bez kase više nisu – studentski i đачki domovi, prikazivanje kinematografskih dela, stvaralačke, umetničke i zabavne delatnosti...

„Novom uredbom ukida se privilegija neizdavanja fiskalnih računa za promet naplaćen u gotovini za većinu delatnosti koje figuriraju u sada važećoj uredbi. Uredba bi trebalo da se primenjuje od 1. januara 2022. godine. Treba takođe primetiti da iz nove uredbe nisu obrisani advokati i taksisti“, kaže za portal N1 poreski savetnik Đerđ Pap.

Logično je, kaže, pitanje – ‘ima li tu logike’?

„Ima li logike da, na primer, uslužne delatnosti koje se oporezuju paušalno ili na primer internet prodaja ne bude izuzeta od ove obaveze a taksisti, i advokati da. Kada bolje analizirate spisak, mislim da su taksisti i advokati jedini klasični privredni subjekti – preduzetnici koji su izuzeti iz ove obaveze“, ukazuje Pap.

Uredba predviđa da se sve delatnosti iz Zakona o komunalnim delatnostima (poput snabdevanja vodom za piće, gradskom i prigradskog prevoza) izuzmu od evidentiranja prometa preko fiskalnih kasa, osim pružanja usluga na pijacama, što je i do sada važilo. Ali, od sada će izuzetak biti i delatnosti upravljanja grobljima i sahranjivanje, kao i pogrebne delatnosti, za šta će od januara biti neophodna fiskalna kasa.

Od bombondžija do čistača cipela

Ulični prodavci kokica, novina – kolporter, ali i lične uslužne delatnosti poput aktivnosti čistača cipela, nosača, lica za naplatu parkinga, i dalje neće morati da koriste fiskalnu kasu. Isto važi i za opančare, bombondžije, bozadžije, vodeničare... i sve druge stare i umetničke zanate definisane važećim Pravilnikom.

I ovde ima izuzetak, pa će svi oni koji se bave kamenorezačkim zanatom ipak i u buduće morati u poslovanju da koriste fiskalnu kasu.

Svaki deseti stvarni vlasnik preduzeća koje posluje u Srbiji je – stranac

<https://rs.n1info.com/biznis/svaki-deseti-stvarni-vlasnik-preduzeca-koje-posluje-u-srbiji-je-stranac/>

Podaci o stvarnim vlasnicima svake firme, ustanove, zadruge, fondacije i zadužbine nalaze se u istoimenoj evidenciji pri Agenciji za privredne registre. Prema poslednjim podacima, zaključno sa 19. martom 2021. u ovu evidenciju upisano je nešto više od 85 odsto onih koji su imali tu obavezu. Kako ističu u APR, u svojstvu stvarnog vlasnika u Centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika, upisano je 180.743 fizička lica.

Prema državljanstvu, stvarne vlasnike u najvećem procentu, 89,65 odsto, čine državljani Srbije, dok je 10,34 odsto stranaca.

Procentualno je najviše preduzeća koja su evidentirala svoje stvarne vlasnike – poslednjeg u lancu vlasništva. Slede, prema podacima APR – ustanove, zadužbine i fondacije, pa tek onda udruženja koja su ispunila ovu obavezu.

U Centralnoj evidenciji stvarnih vlasnika upisano je 162.037 domaćih fizičkih lica i ukupno 18.695 stranaca.

Najviše stvarnih vlasnika – stranaca ima iz Italije, ukupno 1.511.

Slede Slovenija sa 1.280 stvarnih vlasnika, potom Hrvatska sa svega četiri vlasnika manje – 1.276. U prvih pet su i Nemačka sa 979 i Austrija sa 907 stvarnih vlasnika.

„Podsećamo da je evidentiranje stvarnih vlasnika trajna obaveza registrovanih subjekata, kako onih koji su tek osnovani, tako i onih koji promene vlasničku strukturu, članove organa ili koji registruju neku drugu promenu na osnovu koje steknu svojstvo stvarnog vlasnika“, ističu u Agenciji za privredne registre.

The logo for 'Danas' is displayed in a large, bold, blue serif font. The letters are thick and closely spaced, with a slight shadow effect behind them, giving it a three-dimensional appearance.

Simiću nema ko ni otkaz da uruči

Radnik Ravnaje AD četvrtu godinu u borbi protiv posloводства fabrike

<https://www.danas.rs/ekonomija/radnik-ravnaje-ad-cetvrtu-godinu-u-borbi-protiv-posloводства-fabrike/>

Milenko Simić godinu dana nije primio platu, nisu mu uplaćeni doprinosi niti povezan staž, a sada i kada bi želeo da naplati dugove ili da otkaz ovaj radnik fabrike kamenih agregata Ravnaja iz Malog Zvornika to ne bi mogao jer je firma u prinudnoj likvidaciji, a zakonskih zastupnika nema.

Simić je decenijama radio u društvenom preduzeću Ravnaja, koje je pre 10 godina privatizovao Branko Miljković, najpoznatiji kao vlasnik građevinskog preduzeća MBA Miljković i po desetinama važnih poslova koje je dobijao da radi od države, poput rekonstrukcija ulica i izgradnje puteva.

Za radnike posle te privatizacije kreću teška vremena i borba za redovne plate. Milenko Simić je kao predsednik sindikata u firmi predvodio tu borbu zbog čega je u jesen 2017. dobio i otkaz. Zbog toga je inspekciji podneo žalbu i vraćen je na posao. Ali vlasnici Ravnaje odlučili su da firmu odvedu u stečaj, a sav posao prebace na novu.

„Poslodavac je sve radnike prebacio u Ravnaju trade, a ja sam jedini radnik koji je ostao u Ravnaji AD, gde se i dan danas vodim. Za 2020. uplaćeni su mi doprinosi samo za januar i februar, za ostale mesece nije. Sedište te druge firme je u istim prostorijama gde je i Ravnaja AD, a direktor je ostao isti“, kaže za Danas Milenko Simić. On ima i rešenje Apelacionog suda u Novom Sadu da je poslodavac bio dužan da ga vrati na posao i plati sudske troškove.

U međuvremenu, rešenjem Ministarstva rudarstva eksploataciono pravo Ravnaje AD preneto je na Kruševac put, još jednu od firmi koje je Miljković poslednjih godina privatizovao. Ravnaja AD je, prema podacima iz Agencije za privredne registre u procesu prinudne likvidacije od 18. marta ove godine, a nema podataka o tome ko je zakonski zastupnik. Naše pitanje Agenciji za licenciranje stečajnih upravnika zbog čega nema zastupnika i kada će biti postavljen ostalo je bez odgovora. S druge strane, radnici i sav posao Ravnaje AD prebačen je na Ravnaju trade, a direktor je ostao isti.

„Sve dugove Ravnaje trebalo bi da preuzme ili Ravnaja trade ili Kruševac put. Rešenjem Apelacionog suda poslodavac je bio dužan da me vrati na posao i plati sudske troškove, a to nije urađeno do dana današnjeg. To bi bilo isto da je promenim ime i prezime i onda onome kome dugujem nemam obavezu da taj dug vratim“, napominje Simić i kaže kako su on i supruga koja je u firmi Ravnaja AD pre nekoliko godina pretrpela diskriminaciju, a na kraju je i otpuštena, podneli krivičnu prijavu protiv direktora Aleksandra Savanovića zbog narušavanja radnog prava.

„Sada i da hoću da radim na nekom drugom mestu ne mogu jer sam ovde zaposlen, vodim se kao da jesam, a ne radim, firma ne radi, nema direktora. Osim toga, postoji dug koji treba da mi isplate, neću da odustanem od toga“, napominje Simić.

O Milenki i Danki Simić Danas je pisao više puta od septembra 2017. kada je Milenko prvi put dobio otkaz. Nakon toga, njegova supruga Danka mesecima je trpela mobing, torturu i diskriminaciju jer je sa mesta laboranta prebačena najpre na mesto čistačice, da bi u u zimu te godine završila u kamenolomu firme, da kao jedina žena ručno izbacuje kamenje dok mašine zadužene za to stoje.

Zbog toga je reagovala i međunarodna javnost, sindikati, a stigla je i potvrda poverenice za rodnu ravnopravnost da je Danka Simić zaista bila žrtva diskriminacije u Ravnaji.

Uprkos tome, ništa se nije promenilo, juna 2018. Danka je ostala bez posla u ovoj fabrici, a Milenko Simić je svoju borbu nastavio. U četiri navrata ostajao je bez posla i sva četiri puta Ministarstvo rada ga je zbog nezakonitog otkaza vraćalo na posao. Sada je situacija takva da nema ko više ni da mu da otkaz, ali ni da mu isplati dugove.

Pandemija katalizator usluga onlajn aplikacija za prevoz ljudi i robe

Tržište dostave hrane vredno 11 miliona evra mesečno

<https://www.danas.rs/ekonomija/trziste-dostave-hrane-vredno-11-miliona-evra-mesecno/>

Korišćenje mobilnih aplikacija za dostavu hrane i drugih proizvoda tokom pandemije poraslo je za 20 odsto, u Srbiji je trenutno 360.000 onih koji koriste usluge prevoza putnika ili dostave naručivanjem preko aplikacija, a prosečan trošak po jednoj porudžbini je između 1.000 i 2.000 dinara, pokazala je analiza Centra za istraživanje javnih politika.

Za hranu se prosečno po dostavi troši 1.300 dinara, dok je prosečna dostava namirnica iz prodavnice nešto više od 3.000 dinara.

Istraživanje je pokazalo da su žene te koje najčešće naručuju hranu kod nas, a ubedljivo najviše se naručuju pice, potom burgeri i testenine. Procena je da je vrednost tržišta za dostavu hrane u Srbiji nekih 10,8 miliona evra mesečno.

Iako su rezultati na prvi pogled odlični generalni direktor Donesi.com Srđan Stanković kaže da prostora za napredovanje ima još dosta i podseća da je period na početku epidemije, kada se iz sistema isključilo 50 do 60 restorana zbog zabrane rada, bio težak za sve.

„Srbija za 30 do 50 odsto ima manji broj narudžbina na mesečnom nivou od nekih zemalja u okruženju poput Rumunije, Bugarske, Grčke, Austrije. I čak tri puta manje kada se radi o onlajn plaćanju u odnosu na ove zemlje. Tako da prostora ima za razvoj i napredovanje“, rekao je Stanković na onlajn konferenciji Centra za istraživanje javnih politika.

Istraživanje Centra pokazalo je da dostavljači imaju fleksibilno radno vreme, što je njima bitno, veliku mogućnost da zarade od čak 60.000 do 200.000 dinara, međutim, to se retko dešava jer postoje problemi odnosno troškovi koji ne mogu da se izbegnu – servisiranje automobila, motora, bicikala, kao i kazne za parkiranje.

„Ogroman problem, naročito za one sa automobilima, su kazne za parkiranje. Pisali smo GSP koji nam je rekao da je to regulisano kao kurirska dostava, koja može da se obavlja do 9 ujutru i od 19 uveče, ali tu postoji problem jer mi jesmo kuriri, ali smo i dostavljači, dostavljamo hranu tokom dana“, istakao je Radovan Mugoša iz Udruženje beogradskih 300 koji se bavi problemima dostavljača.

Na mestima gde se preuzima hrana parkiranje uglavnom nije dozvoljeno, napomenuo je, tako da u 80 odsto slučajeva dostavljači dobijaju kazne. Njima je zbog toga, naglasio je Mugoša, bitno da se to reši, baš kao i bezbednost u saobraćaju i nedostatak obuke za dostavljače kako bi znali šta smeju da dostavljaju, a šta ne. On je istakao da dostavljači koji rade za pojedine firme imaju obezbeđeno i bolovanje, osigurani su i zarađuju između 40.000 i 60.000 dinara, ali da ima i onih koji sami sebi uplaćuju doprinose, najčešće za minimalac. Postoje, međutim i oni, kako je rekao, koji nemaju nikakvu zaštitu, odnosno nisu prijavljeni.

Za profesora Pravnog fakulteta u Kragujevcu Bojana Urdarevića zato je bitno da se reši radni status dostavljača, koji u ovom sadašnjem obliku nije pokriven Zakonom o radu.

„Zakon o radu ovo ne definiše, jer po zakonu imamo zavisni i nezavisni rad. Nezavisni rad su samozaposleni, a oni nisu pravno zaštićeni. Ovde imamo novi vid angažovanja, odnosno imamo radnike koji su ekonomski zavisni samozaposleni – negde između zaposlenih i samozaposlenih“, naglasio je Urdarević. Glavno pitanje radnog prava dostavljača je za koga oni rade, da li za platformu, kao što je to slučaj u nemačkoj kompaniji Fudora gde imaju obezbeđenu minimalnu cenu rada i neke druge povoljnosti ili su angažovani kao preduzetnici preko neke od agencija i firmi koji se bave zapošljavanjem radnika.

„Platforme angažuju samozaposlene i nemaju obaveze prema njima. S druge strane, nastojanje da se ti radnici ukalupe u posao nije u redu, ali prepuštanje tržištu bez garantovanja minimalnih prava plašim se da bi vremenom dovelo do toga da postanu roba, što ne želimo“, naglasio je profesor radnog prava.

Urdarević je rekao da kod nas platforme angažuju radnike preko nekih agencija, kao preduzetnike i tu se stvara neki odnos kao u kvazi agencijskom zapošljavanju.

„Tu treba početi priču i videti kako ove radnike definisati. Oni ne moraju da budu zaposleni, jer njima je važna zarada, fleksibilnost i benefit, ali da budu izuzeti od pravne zaštite ni to mi se ne čini prihvatljivim“, rekao je Urdarević.

ПОЛИТИКА

Penzije treba da se usklađuju 30 odsto s potrošačkim cenama, 70 odsto sa zaradama

<http://www.politika.rs/sr/clanak/476299/Penzije-treba-da-se-uskladuju-30-odsto-s-potrosackim-cenama-70-odsto-sa-zaradama>

U nacrtu Zakona o PIO penzionerske organizacije predlažu izmenu „švajcarske formule“ kako penzije ne bi nastavile da padaju ispod 50 odsto od prosečne zarade

U javnoj raspravi o nacrtu Zakona o penzijskom i invalidskom osiguranju koja se završava danas Savez penzionera Srbije koji zastupa interese penzionerske populacije sa više od 600.000 članova smatra da ima prostora da se u ovom novom dokumentu nađu i pitanja od strateškog značaja za najstarije. Pre svega poboljšanja švajcarske formule, kao i mogućnosti vraćanja umanjenih penzija po Zakonu o privremenom uređivanju načina isplate prinadležnosti o čemu postoji konsenzus svih članica Saveza penzionera Srbije. Usaglašen je sa ostalim članicama (Savezom penzionera Vojvodine, gradskom organizacijom penzionera Beograd...).

Ovi predlozi upućeni su pre dva dana Ministarstvu rada koje je i otvorilo javno raspravu o penzijskom zakonu.

Savez penzionera Srbije, kako se navodi u predlogu u koji je „Politika“ imala uvid, u potpunosti podržava ukidanje penala za prevremeno penzionisanje onih bivših zaposlenih koji su imali dve odnosno pet godina do penzije, a koji su morali po sili zakona da se penzionišu jer su im preduzeća propala ili su otišla u stečaj. S tim što su morali da potpišu ugovor s vladom da pristaju na to.

Među predlozima ovog saveza našlo se i pitanje kako obezbediti da prosečna penzija ne pada ispod 50 odsto u prosečnoj zaradi.

U tom smislu oni predlažu da ako se prema statističkim podacima utvrdi da je iznos prosečne penzije pao ispod 50 odsto prosečne zarade bez poreza i doprinosa, ide na vanredno usklađivanje iznosa penzija u procentu koji je potreban kako bi dostigao 50 odsto prihoda prosečne zarade bez poreza i doprinosa zaposlenih.

– Smatramo da je zbog obezbeđenja sigurnosti da prosečni iznos penzije ne opada u većem procentu u odnosu na prosečni iznos plate neophodno poboljšati predloženu „švajcarsku formulu” i primeniti model zaštitne klauzule ukoliko donja granica učešća penzionerske potrošnje padne ispod nivoa od 10 odsto BDP-a.

U tom smislu, uvođenjem vanrednog usklađivanja iznosa penzija obezbedilo bi se sporije smanjivanje učešća penzija u odnosu na zarade, kaže prof. dr Andreja Savić, predsednik Saveza penzionera Srbije.

Ovaj predlog polazi od toga da su prinadležnosti ekonomska, a ne socijalna kategorija, pa kao takva mora da obezbedi dostojanstveni život za korisnike i ne bi smela da opadne ispod određenog parametra, naglašava on.

U predlogu nacрта zakona savez podseća da je usklađivanje penzija po „švajcarskoj formuli” počelo 1. januara prošle godine, te da je učešće prosečnog iznosa penzija u celoj 2020. u prosečnoj zaradi bio niži nego u 2019. za oko dva odsto. Ni u jednom mesecu tokom prošle godine učešće nije dostiglo 50 odsto, već se kretalo na oko 46,3 procenta u januaru, do 42 u decembru 2020, što je daleko ispod predviđenih 50 procenata.

– U januaru ove godine prosečna penzija usklađena po „švajcarskoj formuli” za 5,9 odsto učestvuje u prosečnoj zaradi sa 46,5 odsto, a jasno je da se će učešće smanjivati narednih meseci i godina, jer je to predodređeno primenom ove formule. Zbog toga za penzionere nije povoljna „švajcarska formula” za usklađivanje penzija već je potrebno smanjiti uticaj potrošačkih cena a povećati uticaj zarada, pa se predlaže model koji se na primer primenjuje u Malti po formuli 30 procenata potrošačke cene i 70 odsto kretanje zarada.

– Naš predlog neće izazvati finansijske teškoće, jer je prisutan povoljan rast BDP-a, koji to omogućava, a finansijski izdaci nisu bitnije povećani. Kao primer navodimo ukoliko je u toku godine kretanje inflacije dva odsto, a kretanje zarada osam procenata, po „švajcarskoj formuli” usklađivanje penzija bi iznosilo pet odsto, a po dostavljenom predlogu, to jest po poboljšanoj „švajcarskoj formuli” 30 odsto potrošačke cene i 70 procenata zarade, usklađivanje penzija bi iznosilo 6,2 odsto – kaže Savić.

Prema tome, navedeni predlog za usklađivanje penzija neće dovesti do povećanog učešća iznad 50 procenata u prosečnim zaradama.

Naprotiv penzije će samo sporije smanjivati svoje učešće u zaradama i nešto brže će se povećavati realna vrednost prinadležnosti i kvalitetniji život korisnika, objašnjava naš sagovornik.

Zato se predlaže da se u izmenama i dopunama Zakona o PIO menja član 80 i da se penzija počev od januara tekuće godine, usklađuje u procentu koji predstavlja zbir 30 procenata promene potrošačkih cena i 70 procenata promene prosečne zarade bez poreza i doprinosa.

Istovremeno se u predlogu navodi i da vlada treba da utvrdi program kako će se vratiti umanjene prinadležnosti po Zakonu o privremenom umanjenju penzija budući da je tu reč o 700.000 oštećenih penzionera.

Prinadležnosti ostvarene u sistemu penzijskog i invalidskog osiguranja Srbije, to jest u skladu sa Zakonom o PIO smatraju se imovinom penzionera, kako po domaćim, tako i po međunarodnim propisima i konvencijama.

Penzionerima je odati priznanje da su dali najveći doprinos stabilizaciji ekonomskih prilika u Srbiji, a posebno javnih finansija, otklanjanju fiskalnih deficita, kao i dovođenja PIO fonda u održivo finansijsko poslovanje.

Zato Savez penzionera smatra da je najbolje rešenje da skupština obaveže vladu da utvrdi program povraćaja umanjnih penzija. Prema mišljenju penzijske populacije program treba da bude takav da ne ugrožava dostignuti stepen stabilizacije javnih finansija i da obezbedi pravičan povraćaj umanjnih penzija u periodu i na način koji će se regulisati utvrđenim programom.

BETA/N1

Udruženje sindikata penzionisanih vojnih lica: Vratite državi paket s vitaminima

<https://rs.n1info.com/vesti/udruzenje-sindikata-penzionisanih-vojnih-lica-vratite-drzavi-paket-s-vitaminima/>

Udruženje sindikata penzionisanih vojnih lica Srbije pozivalo je penzionere da vrate paket sa vitaminima, koji će po predlogu predsednika Srbije Aleksandra Vučića biti poklonjen penzionerima.

„Predlažemo da vitamine, zajedno sa maglom koja nam se prodaje, vratimo dobrotvoru“, navodi se u saopštenju tog udruženja.

Dodaje se da se „penzionerima, od kojih je neusklađivanjem i smanjenjem oteto u proseku četiri do 12 penzija, udeljuju vitamini vrednosti oko 600 dinara“.

Kako su istakli, „vitamini su nabavljeni u spornoj javnoj nabavci na tenderu na kojem je učestvovao samo jedan ponuđač“.

„U ličnu i kampanju stranke koju vodi (Vučić) biće potrošeno više od 12 miliona evra, od čega najveći deo penzionera neće imati nikakvu korist“, navodi se u saopštenju.

Dodaje se da je „očigledno da novca za vraćanje otetog i pomoć najsiromašnijim penzionerima ima, ali se troši na politički marketing“.

„Čudi nas da ga (Vučića) niko od savetnika nije upozorio da je to što radi korupcija, jer takva aktivnost i potreban novac nisu planirani Zakonom o budžetu za 2021. godinu niti finasijskim planom Fonda PiO“, ocenilo je to Udruženje.

Kako se navodi „u novoj farsu predsednik mekog srca udeljuje penzionerima mesečnu dozu vitamina i tako, bezobrazno, po ko zna koji put potcenjuje i ponižava penzionere“.

„Da li su to Upravni odbor fonda PiO, ministar za rad i predsednik Vlade Srbije ukinuti pa predsednik mora da radi njihov posao? Ima li Srbija, ima li SNS još nekog sposobnog da organizuje i objavi ovu farsu“, ističe se u saopštenju.